

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 2/2026-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s. r. o. Záhradnícka 51, Bratislava, proti uzneseniam Okresnej prokuratúry Košice-okolie č. k. 2 Pv 8/24/8806-26 z 12. decembra 2024 a Krajskej prokuratúry v Košiciach č. k. 1 KPt 259/23/8800-24 z 8. apríla 2025 a upovedomeniu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. k. IV/1 Pz 188/25/1000-6 z 3. októbra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 11. decembra 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), rovnosť účastníkov podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a čl. 37 ods. 3 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami okresnej a krajskej prokuratúry a upovedomením generálnej prokuratúry v trestnom konaní, v ktorom je sťažovateľ poškodeným.

II.

2. Sťažovateľ bol v roku 2018 účastníkom dopravnej nehody, ku ktorej došlo na križovatke tak, že vodič auta nedal prednosť sťažovateľovi prichádzajúcemu na bicykli sprava a sťažovateľ narazil do prednej pravej strany vozidla, pričom utrpel ťažký úraz s trvalým následkom ochrnutia ľavej strany tela. Sťažovateľ vošiel do križovatky na bicykli bez osvetlenia, nemal reflexné prvky a v krvi mal 1,81 promile alkoholu. V roku 2018 bolo začaté trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví. V roku 2019 bola vec uznesením vyšetrovateľa postúpená na priestupkové konanie, keďže podľa výsledkov vyšetrovania nešlo o trestný čin. V roku 2023 bolo na základe pokynu prokurátora začaté trestné stíhanie a následne bolo vodičovi auta vznesené obvinenie. Po skončení

vyšetovania vyšetrovateľ navrhol podať obžalobu. Namietaným uznesením okresnej prokuratúry bolo trestné stíhanie zastavené, keďže skutok nie je trestný čin.

3. Vo veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie a príčiny dopravnej nehody boli predmetom skúmania znalcov. Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity (ďalej len „ÚSI Žilina“) v znaleckom posudku uviedol, že technika jazdy sťažovateľa nebola správna. Bicykloval za zníženej viditeľnosti neosvetlený, bez reflexných prvkov a na vzniknutú situáciu reagoval oneskorene a nesprávne, keď odbočoval cez protismerný jazdný pruh. Podľa ÚSI Žilina ak by vodič mal predpokladať jazdu neosvetleného cyklistu, musel by sa s vozidlom pohybovať rýchlosťou do 21 km/h. Sťažovateľ dal vypracovať ďalší znalecký posudok Útvaru súdneho inžinierstva VUT v Brne (ďalej len „ÚSI Brno“), podľa ktorého vodič reagoval až na náraz cyklistu, ktorého mohol vidieť aj na väčšiu vzdialenosť, s tým, že to, do akej miery mal vodič predpokladať jazdu neosvetleného cyklistu, nie je technická otázka. Preto nebol dôvod vyjadriť sa k primeranosti rýchlosti jazdy vodiča. Podľa tohto posudku sťažovateľ sťažil možnosť ostatných účastníkov premávky zbadat' ho. Vyhodnotil však, že do protismeru vošiel sťažovateľ preto, aby sa vyhol zrážke. Následne boli predložené konfrontačné vyjadrenia oboch ústavov.

4. Prokurátor okresnej prokuratúry vyhodnotil, že sťažovateľ výpovede menil a dopĺňal ich, keď uviedol, že šiel pomaly a za vidna, no z posudkov vyplynulo, že jeho rýchlosť bola 14 až 18 km/h a už bol súmrak. Prokurátor zdôraznil, že alkohol má vplyv na vnímanie priestoru a rýchlosti, pričom podľa výpovedí svedkov vodič auta spomalil kvôli deťom na okraji cesty. Okrem toho neprekročil povolenú rýchlosť, nebol pod vplyvom alkoholu a po náraze vozidlo zastavil. Prokurátor uzavrel, že z dokazovania nemožno vylúčiť pôvodnú verziu podľa posudku ÚSI Žilina, ktorá sa javí ako pravdepodobnejšia. Posudok ÚSI Brno obsahuje rozporné merania, ktoré nesúhlasia s dynamickým pohybom vozidla. Tým vznikla pochybnosť, ktorá mala vplyv na dôvodnosť podania obžaloby, a preto bolo trestné stíhanie zastavené.

5. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorá bola zamietnutá ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením krajskej prokuratúry. Sťažovateľ namietol, že posudok ÚSI Žilina vypracovala osoba nezapísaná v zozname znalcov a bez potrebnej praxe. Tiež namietal hodnotenie dôkazov, poukázal na viaceré rozpory v záveroch prokurátora a nestotožnil sa s vyhodnotením posudku ÚSI Brno, ktorý bol označený ako listina, a nie ako znalecký posudok. Krajská prokuratúra uviedla, že nie je potrebné, aby osoba, ktorá sa podieľala na posudku znaleckého ústavu, bola znalcom. Podľa krajskej prokuratúry uznesenie okresnej prokuratúry obsahuje všetky náležitosti, zistený skutkový stav bol riadne vyhodnotený a boli správne zvážené všetky dôkazy.

6. Sťažovateľ podal generálnej prokuratúre návrh na zrušenie uznesení okresnej a krajskej prokuratúry podľa § 363 Trestného poriadku z dôvodu, že boli nedostatočne odôvodnené. Zopakoval svoje skoršie námietky. Podľa sťažovateľa bolo vyšetovanie vedené jednostranne, neobjektívne a vágne. Generálna prokuratúra vyhodnotila jeho námietky ako nedôvodné a namietané uznesenia za zákonné. Uviedla, že predložené námietky tvoria podstatu sťažnosti proti uzneseniu okresnej prokuratúry a primerane sa nimi zaoberala krajská prokuratúra. Podľa generálnej prokuratúry okresná prokuratúra vyčerpávajúco vyhodnotila merania znalcov a aj keď bol posudok ÚSI Brno označený za listinu, bol vyhodnotený rovnako ako posudok ÚSI Žilina. Generálna prokuratúra uviedla, že ÚSI Žilina vychádzal z konkrétnych okolností na rozdiel od ÚSI Brno, ktorý vychádzal len z modelových situácií. Generálna prokuratúra uzavrela, že okresná a krajská prokuratúra vyhodnotili skutkový stav v súlade so zákonom.

III.

7. Podľa sťažovateľa došlo k porušeniu jeho ústavných práv tým, že namietanými rozhodnutiami bola vykonaná nesprávna interpretácia a aplikácia právnych noriem, ktoré upravujú základné zásady trestného procesu. Uviedol, že v nich absentuje normatívne vyžadované analytické a syntetické vysporiadanie sa s jednotlivými dôkazmi. Sťažovateľ nesúhlasí s vyhodnotením dôkazov a formulované zistenia označuje za logicky a argumentačne neudržateľné, v podstatných častiach neúplné a opomínajúce viacero dôležitých skutočností nevyhnutných pre náležité a objektívne zistenie skutočného stavu. Sťažovateľ uvádza, že prokuratúra sa nevysporiadala so závermi posudku ÚSI Brno. Podotkol, že okresná prokuratúra i krajská prokuratúra považovali znalecký posudok ÚSI Brno len za listinný dôkaz, čo limitovalo jeho procesnú použiteľnosť.

8. Sťažovateľ zopakoval svoju námietku, že znalecký posudok ÚSI Žilina vypracovala osoba, ktorá nie je zapísaná v zozname znalcov a nemá v odbore potrebnú prax, preto ide o nezákonný posudok. Uviedol, že konštatovanie v upovedomení generálnej prokuratúry je v rozpore s jej predchádzajúcim právnym názorom v identickej veci, keď v roku 2024 zamietla návrh obvineného na zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia. Sťažovateľ preto považuje za neakceptovateľné, ako mohlo dôjsť k náhlemu diametrálne odlišnému právnemu posúdeniu nehodového deja vrátane jeho zavinenia bez podstatnej zmeny dôkaznej situácie. Preto nesúhlasí so zastavením trestného stíhania.

IV.

9. O porušení základných práv a slobôd sťažovateľa ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením okresnej prokuratúry bola na jeho sťažnosť príslušná rozhodnúť krajská prokuratúra. Ústavná sťažnosť je tak proti uzneseniu okresnej prokuratúry podľa § 132 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) neprípustná, a preto bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

10. Proti namietanému uzneseniu krajskej prokuratúry sťažovateľ využil účinný prostriedok nápravy – návrh na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, ktorým sa domáhal zrušenia právoplatného rozhodnutia v prípravnom konaní generálnym prokurátorom. O tomto jeho návrhu rozhodol generálny prokurátor. Ústavná sťažnosť je tak aj proti uzneseniu krajskej prokuratúry podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde neprípustná, a preto bola v tomto rozsahu podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

11. Vo vzťahu k upovedomeniu generálneho prokurátora je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá. Na vec sťažovateľa sa nevzťahuje právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktoré sa týka iba postupov súdov rozhodujúcich o právach občianskej povahy a o opodstatnenosti trestného obvinenia osoby, ktorá je účastníkom konania pred súdom, a nie v konaní pred iným orgánom verejnej moci (III. ÚS 206/06, III. ÚS 2/09, II. ÚS 494/2014, IV. ÚS 132/2020, IV. ÚS 185/2023).

12. Podanie trestného oznámenia ako formy inej ochrany nezaväzuje orgány činné v trestnom konaní začať na jeho základe trestné konanie. Subjektívne právo oznamovateľa na začatie trestného stíhania negarantuje ani ústava (II. ÚS 88/99, II. ÚS 42/00, III. ÚS 176/07) či dohovor (napr. Perez proti Francúzsku z 12. 2. 2004). Oznamovateľ trestnej činnosti má právo na to, aby sa kompetentný

orgán (prokurátor, policajt) jeho oznámením zaoberal, nie však na to, aby výsledok konania zodpovedal jeho predstave. Rovnako nepatrí medzi základné práva a slobody ani povinnosť orgánu štátu kvalifikovať konanie, v ktorom sťažovateľ vidí porušenie svojich práv, ako trestný čin. Oznamovateľ trestného činu má právo domáhať sa len toho, aby sa jeho oznámením či sťažnosťou kompetentný orgán zaoberal. Oznamovateľ má právo byť oboznámený s opatreniami prijatými na základe jeho oznámenia a má tiež právo žiadať prokurátora o preskúmanie postupu vyšetrovateľa po podaní oznámenia. Procesným oprávneniam poškodeného však nezodpovedá povinnosť orgánov činných v trestnom konaní začať trestné konanie (III. ÚS 372/2017, III. ÚS 237/2021).

13. O porušení ústavných práv sťažovateľa by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by orgány činné v trestnom konaní nevenovali sťažovateľovi ako poškodenému pozornosť, ktorú vyžaduje zákon. Tak to v jeho prípade nebolo. Prokurátor okresnej prokuratúry rozhodol na základe viacerých znaleckých posudkov, ďalších listinných dôkazov a výpovedí svedkov, ktoré zhodnotil tak, že zistené skutočnosti nenasvedčujú trestnej zodpovednosti obvineného. Uviedol, že skutkový základ aj napriek rozsiahlemu dokazovaniu nebol zistený mimo dôvodnú pochybnosť, a preto uplatnil zásadu prezumpcie nevinu. Tento záver preskúmali krajská a generálna prokuratúra.

14. Z hľadiska posúdenia trestnej zodpovednosti obvineného bolo rozhodujúce, či svojím konaním naplnil znaky trestného činu ublíženia na zdraví. Generálny prokurátor zdôraznil, že dôvodnosť uznesenia o zastavení trestného stíhania je potvrdená skutočnosťami vo vyšetrovacom spise a obsiahnutými v jednotlivých dôkazných prostriedkoch, na ktoré prokurátor okresnej prokuratúry poukázal a zároveň popísal vykonané dôkazy vrátane právnych úvah, ktorými sa riadil pri rozhodovaní. Podľa generálnej prokuratúry boli detailne vyhodnotené oba posudky a ďalšie vykonané dôkazy so záverom, že nebolo možno dospieť k ustáleniu skutočností, ktoré by umožňovali jednoznačný záver o zavinení obvineného. Zaujala stanovisko, že merania znalcov boli vyhodnotené vyčerpávajúcim spôsobom, zamerané predovšetkým na ustálenie pohybu vodiča a cyklistu, ich vzájomné výhľadové pomery a možnosti zabránenia nehody zo strany každého z nich. Generálna prokuratúra sa detailne vyjadrila aj ku všetkým sťažovateľovým námietkam týkajúcim sa záverov vyplývajúcich zo znaleckých posudkov a uzavrela, že vykonané dôkazy boli náležitým podkladom pre zastavenie trestného stíhania.

15. Z namietaného upovedomenia prokurátora generálnej prokuratúry v spojení s predchádzajúcimi uzneseniami okresnej a krajskej prokuratúry nemožno dospieť k záveru o nedostatočnom rozsahu vyšetrovania. Orgány činné v trestnom konaní vykonali množstvo dôkazov a svoje závery, podľa ktorých neboli zistené skutočnosti na vyvodenie trestnej zodpovednosti voči obvinenému, riadne zdôvodnili. Ústavnou sťažnosťou namietané trestné konanie s výsledkom jeho zastavenia proti obvinenému nepredstavuje porušenie ústavných práv sťažovateľa na inú právnu ochranu a rovnosť účastníkov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. januára 2026

Robert Šorl
predseda senátu